

Sygnatura akt II Ns 2324/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant sekr. sąd. M. U.

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku Gminy M. Ł.

z udziałem E. K., (...) Spółki Akcyjnej w L.

o ustanowienie służebności przesyłu

postanawia:

1. oddalić wniosek;
2. zwrócić Gminie M. Ł. ze Skarbu Państwa Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 502,09 zł (pięćset dwa złote dziewięć groszy) z kwoty uiszczonej w dniu 13 lipca 2017 roku, zaksięgowanej poz. 500018303425 tytułem różnicy między wydatkami pobranymi a należnymi;
3. ustalić, że wnioskodawca i uczestnicy postępowania ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygnatura akt II Ns 2324/16

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 9 czerwca 2016 roku wnioskodawca Gmina M. Ł. reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o ustanowienie na własności nieruchomości stanowiącej działkę numer (...), o powierzchni 0,4384 ha, położonej w Ł., dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o nr (...), na rzecz (...) SA Oddział Ł.-Miasto służebności polegającej na prowadzeniu przez przedmiotową nieruchomość odcinka linii elektroenergetycznej o długości około 30 m, w tym posadowieniu słupa i przesyle nim energii elektrycznej, dostępie (...) SA Oddział Ł.-Miasto do urządzeń przesyłowych w celu przeprowadzenia inspekcji ich stanu, usunięcia wszelkich usterek i awarii, a także konserwacji i remontów, w tym wymiany zniszczonych i zużytych elementów urządzeń, jak również ich odbudowy, prawie przejazdu/przejścia przez nieruchomość wraz z niezbędnym sprzętem, celem dostępu do urządzeń, ograniczeniu uprawnień E. i L. K. w pasie eksploatacyjnym o szerokości 38 m poprzez zakazanie im wznoszenia w tym obszarze budynków i budowli przewyższających określoną wysokość, ograniczenie co do dowolności wykorzystania terenu, czy dokonywania nasadzeń, na czas nieokreślony za wynagrodzeniem 50 000 zł.

(pismo k. 16, wniosek k. 22-24, pełnomocnictwo k. 25)

Uczestnicy E. i L. K., reprezentowani przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wnieśli o oddalenie wniosku o ustanowienie służebności na własności nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o nr (...), za wynagrodzeniem płatnym na rzecz wnioskodawcy. Wnieśli o ustanowienie na

prawie użytkowania wieczystego nieruchomości stanowiącej działkę numer (...), o powierzchni 0,4384 ha, położonej w Ł., dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XVI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr (...) na rzecz (...) SA Oddział Ł.-Miasto służebności polegającej na prowadzeniu przez przedmiotową nieruchomość odcinka linii elektroenergetycznej o długości około 30 m, w tym posadowieniu słupa i przesyle nim energii elektrycznej, dostępie uczestnika do urządzeń przesyłowych w celu przeprowadzenia inspekcji ich stanu, usunięcia wszelkich usterek i awarii, a także konserwacji i remontów, w tym wymiany zniszczonych i zużytych elementów urządzeń, jak również ich odbudowy, prawie przejazdu/przejścia przez nieruchomość wraz z niezbędnym sprzętem, celem dostępu do urządzeń, ograniczeniu uprawnień użytkowników wieczystych w pasie eksploatacyjnym o szerokości 38 m poprzez zakazanie im wznoszenia w tym obszarze budynków i budowli przewyższających określoną wysokość, ograniczenie co do dowolności wykorzystania terenu, czy dokonywania nasadzeń, na czas trwania prawa użytkowania wieczystego za wynagrodzeniem płatnym na rzecz uczestników E. K. i L. K. w kwocie 50 000 zł.

(pismo k. 41-42, pełnomocnictwo k. 32)

Zarządzeniem z dnia 8 grudnia 2016 roku żądanie uczestników E. K. i L. K. o ustanowienie służebności przesyłu na prawie użytkowania wieczystego zostało wyłączone do osobnego rozpoznania.

(zarządzenie k. 46)

(...) SA w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata wniósł o oddalenie wniosku i zgłosił zarzut zasiedzenia.

(protokół rozprawy k. 118, pełnomocnictwo k. 92-92v, odpis KRS k. 94-96v)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Nieruchomość oznaczona w ewidencji gruntów jako działka numer (...) o powierzchni 4384 m² położona jest w Ł., w obrębie geodezyjnym G-17 przy ulicy (...). Właścicielem nieruchomości jest Gmina M. Ł., a użytkownikami wieczystymi we wspólności ustawowej małżeńskiej są E. i L. K.. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi dla tej nieruchomości prowadzi księgę wieczystą numer (...). Gmina M. Ł. została ujawniona w tej księdze wieczystej jako właściciel nieruchomości na podstawie decyzji Wojewody (...) z dnia 2 lutego 2006 roku o stwierdzeniu nabycia z mocy prawa z dniem 27 maja 1990 roku przez Gminę M. Ł. własności tej nieruchomości. Poprzednio właścicielem nieruchomości był Skarb Państwa na podstawie orzeczeniu o wywłaszczeniu z dnia 9 października 1961 roku sygn. (...)(...). Nieruchomość została oddana w użytkowanie wieczyste na podstawie decyzji z dnia 8 lipca 1992 roku.

(wypis z rejestru gruntów k. 26, odpis księgi wieczystej k. 27-28, k. 114-116, kserokopia decyzji k. 80-824)

Przez przedmiotową nieruchomość przechodzi linia elektroenergetyczna 110 kV (z czasów budowy linia R.-R.-D.), która została posadowiona przez poprzednika prawnego (...) S.A. z siedzibą w Ł. w latach 70-tych, XX-wieku.

(okoliczność niesporne, pismo k. 16 w zw. z decyzją k. 77 i decyzją k. 90 załączonych akt II Ns 1901/15, oświadczenie uczestników k. 118)

Zakłady (...) z siedzibą w W. zostały wpisane w dniu 10 marca 1959 r. do rejestru przedsiębiorstw państwowych i z dniem tym nabyły osobowość prawną.

Zakład (...) wchodził w skład Zakładów (...) z siedzibą w W., a od 1 stycznia 1989 r. na mocy zarządzenia nr (...) Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989 r. zostało utworzone przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakład (...) w Ł., które powstało w wyniku podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Centralny O. Energetyczny w W. na bazie zakładu Zakład (...). Jako siedzibę przedsiębiorstwa określono miasto Ł., natomiast przedmiot działalności stanowi: przetwarzanie, przesyłanie oraz dostarczanie i sprzedaż odbiorcom energii elektrycznej o właściwych parametrach; techniczna i handlowa obsługa odbiorców energii elektrycznej; budowa, rozbudowa, modernizacja i remonty sieci

elektroenergetycznych. Przedsiębiorstwo podlegało nadzorowi Ministra Przemysłu. Przedsiębiorstwu przydzielono składniki mienia powstałego z podziału przedsiębiorstwa pod nazwą „Centralny O. Energetyczny w W.”.

Na podstawie ustawy z dnia 5 lutego 1993 r. o przekształceniach własnościowych niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa i zarządzenia nr (...) / O. / (...) Ministra Przemysłu i Handlu z 9.07.1993 r., aktem notarialnym z dnia 12 lipca 1993 r. przekształcono Zakład (...) w (...) Spółkę Akcyjną Skarbu Państwa – (...) S.A. w Ł.. Jako przedmiot działalności spółki wskazano: przetwarzanie, przesyłanie i sprzedaż energii elektrycznej, budowa, rozbudowa, modernizacja i remonty sieci i urządzeń energetycznych; eksploatację urządzeń energetycznych; prowadzenie działalności handlowej i usługowej oraz inwestycyjnej w ww. zakresie.

W dniu 30.06.2007 r. doszło do aportowego zbycia części przedsiębiorstwa spółki na rzecz (...) Sp. z o.o. (od 2008 r. (...) Sp. z o.o.), której następcą prawnym jest po połączeniu w dniu 31.08.2010 r. (...) S.A. z siedzibą w Ł..

(odpis z KRS k.94-96v, w załączonych aktach II Ns 1901/15 kserokopie dokumentów: zaświadczenie k. 52, zarządzenie k. 53-54, zarządzenie nr 13/ORG/89 Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989 r. k.55-56, zarządzenie nr 181/ORG/93 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1993 r. k. 57-57odw., akt notarialny rep A 2427/93 z dnia 12 lipca 1993 r. k. 58-64, umowa aportowego zbycia przedsiębiorstwa k. 65-70, postanowienie k.71, okoliczności znane sądowi urzędowo)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych w treści uzasadnienia dokumentów, których prawdziwości nie kwestionował żaden z uczestników.

W związku z załączoną do akt II Ns 1901/15 decyzją administracyjną z dnia 30 sierpnia 1976 roku wydaną na podstawie art. 35 i 55 ustawy z dnia 12 marca 1953 roku o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. nr 10 poz. 64 z 1974 roku), zezwalającą Zakładowi (...), na przeprowadzenie linii 110 kV R.-R.-D., przez szereg nieruchomości w decyzji wyszczególnionych, Sąd w niniejszej sprawie dopuścił dowód z opinii biegłego geodety celem ustalenia czy m.in. ta decyzja odnosi się także do nieruchomości, której wniosek dotyczy. Analiza dokonana przez biegłego na potrzeby opinii nie potwierdziła, aby złożona decyzja odnosiła się do nieruchomości objętej wnioskiem (k.102). Ostatecznie opinia biegłego okazała się nieprzydatna dla rozstrzygnięcia. Na podstawie tej opinii jak i innych zgromadzonych w aktach dowodów nie ustalono, aby decyzję z dnia 30 sierpnia 1976 roku., uznać za decyzję ustanawiającą przewidziane w art. 35 i 36 ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości z dnia 12 marca 1958 r. (Dz.U.74.10.64 ze zm.; zwanej dalej „ustawą wywłaszczeniową”) ograniczenie własności nieruchomości.

Decyzje z dnia 30 sierpnia 1976, oraz z dnia 19 maja 1975 roku załączone do akt II Ns 1901/15 przyczyniły się tylko do ustalenia w jakim okresie czasu posadowiona została na nieruchomości wnioskodawcy linia przesyłowa. Nie było w sprawie kwestionowane (także w związku z pismem k. 16 załączonych akt), że w latach 70 -tych urzędzenia przesyłowe zostały posadowione także nieruchomości przy ul. (...) w Ł..

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego geodety na okoliczność sporządzenia mapy obrazującej przebieg służebności przesyłu ustanowionej na rzecz uczestnika na nieruchomości objętej wnioskiem albowiem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy był wystarczający dla rozstrzygnięcia o przedmiocie żądania.

Z tych samych względów Sąd oddalił wniosek dowodowy o przesłuchanie uczestników.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Przepisy prawa przewidują trzy niezależne od siebie sposoby ustanowienia służebności przesyłu. Są nimi: umowa, orzeczenie sądu lub decyzja administracyjna. Ustanowienie służebności przesyłu w trybie sądowym następuje na podstawie dodanego w ramach art. 626 § 3 k.p.c., który stanowi, że "Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio w sprawach o ustanowienie służebności przesyłu". Oznacza to, że w sprawach o ustanowienie służebności przesyłu mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące trybu ustanowienia służebności drogi koniecznej.

Do ustanowienia służebności przesyłu może dojść także w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez starostę na podstawie art. 124 ustawy o gospodarce nieruchomościami z dnia z dnia 21 sierpnia 1997 r. (Dz.U.10.102.651 ze zm.). Podobną regulację do wynikającej z przepisu art. 124 ustawy o gospodarce nieruchomościami w przeszłości zawierały przepisy art. 35 i 36 ustawy o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości z dnia 12 marca 1958 r. (Dz.U.74.10.64 ze zm.; zwanej dalej „ustawą wywłaszczeniową”), a następnie przepisy art. 46 i nast. ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości z dnia 29 kwietnia 1985 r. (Dz.U.91.30.127 ze zm.).

Niewątpliwie treść wprowadzonej z dniem 3 sierpnia 2008 r., na podstawie ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 731), do polskiego systemu prawnego służebności przesyłu (art. 305¹-305⁴ k.c.) oraz treść przepisu art. 626 § 3 k.p.c. wprowadzonego wyżej wskazaną ustawą, wskazuje na dopuszczalność drogi sądowej w sprawie o ustanowienie służebności przesyłu.

Na gruncie niniejszej sprawy nie zostało ustalone, aby w odniesieniu do nieruchomości objętej wnioskiem obowiązywała decyzja administracyjna stanowiąca tytuł prawny przedsiębiorstwa przesyłowego do korzystania z niej w ramach służebności przesyłu.

Ustalono natomiast, że przedmiotowe urządzenia przesyłowe zostały posadowione na działce wnioksodawcy w latach 70-tych XX-wieku. W niniejszej sprawie ustalenie szczegółowego momentu przy tym nie miało znaczenia, z uwagi na fakt, iż oznaczona we wniosku działka numer (...) stanowiła od 9 października 1961 roku do 27 maja 1990 roku własność Skarbu Państwa. Ustalono także, że urządzenia przesyłowe zostały wybudowane przez przedsiębiorstwo państwowe.

Przedmiotem wniosku jest więc roszczenie o ustanowienie służebności przesyłu w odniesieniu do urządzeń przesyłowych, które zostały posadowione - zanim doszło do powstania użytkowania wieczystego - na nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa przez przedsiębiorstwo państwowe w czasie obowiązywania zasady jednolitej własności państwowej.

Do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny (Dz. U Nr 3, poz. 11), tj. do dnia 1 lutego 1989 r. obowiązywała zasada jednolitej własności państwowej. W czasie, gdy sporna nieruchomość była własnością państwową, znajdujące się na niej urządzenia infrastruktury elektroenergetycznej eksploatowali poprzednicy uczestnika (...) mający status przedsiębiorstwa państwowego. Przedsiębiorstwa państwowe były wprawdzie w tym czasie zawsze osobami prawnymi, jednak obowiązujący do 31 stycznia 1989 r. art. 128 kc w pierwotnym brzmieniu wyrażał zasadę jednolitego funduszu własności państwowej, w myśl której, zgodnie z poglądem dominującym w praktyce, państwowe osoby prawne nie miały żadnych praw podmiotowych do zarządzanego przez nie mienia, które mogłyby przeciwstawiać państwu. (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 11 grudnia 2008 roku, w sprawie o sygn. akt II CSK 314/08, opubl. L.)

Zniesienie konstrukcji jednolitej własności państwowej nie spowodowało przekształcenia przysługujących państwowym osobom prawnym - na mocy kodeksu cywilnego i ustaw szczególnych - uprawnień do części mienia ogólnonarodowego, pozostających w ich zarządzie. Dotyczyło to także uprawnień przedsiębiorstw państwowych, korzystających z nieruchomości w zakresie niezbędnym do eksploatacji znajdujących na niej urządzeń infrastruktury przesyłowej. Przekształcenie zarządu w odniesieniu do gruntów w prawo użytkowania wieczystego, a w odniesieniu do znajdujących się na tych gruntach budynków, innych urządzeń i lokali w prawo własności nastąpiło w dniu 5 grudnia 1990 r. na podstawie art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 września 1990 r. o zmianie ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości (Dz.U. Nr 91, poz. 455 - dalej: „ustawa z dnia 29 września 1990 r.”), natomiast w odniesieniu do innych składników majątkowych - również w prawo własności - przekształcenie dokonało się w dniu 7 stycznia 1991 r., na podstawie art. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o zmianie ustawy o przedsiębiorstwach państwowych (Dz.U. z 1991 r. Nr 2, poz. 6 - dalej: „u.z.PrzedPaństwU”; por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 1991 r. - zasada prawna - III CZP 38/91, oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2015 r., IV CSK 514/14), którym skreślono przepis, iż „przedsiębiorstwo państwowe wykonuje wszelkie uprawnienia w stosunku do mienia ogólnonarodowego będącego w jego dyspozycji, z wyjątkiem

uprawnień wyłączonych przepisami ustawowymi”, a jednocześnie wprowadzono przepis, że „przedsiębiorstwo, gospodarując wydzielonym mu i nabytym mieniem zapewnia mu ochronę”.

Urządzenia przesyłowe wchodzące w skład przedsiębiorstwa państwowego nie były objęte uregulowaniem art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1990 r., jeżeli nie były posadowione na gruntach będących w ich zarządzie.

Przed dniem 5 grudnia 1990 r. do przekształceń własnościowych w zakresie mienia ogólnonarodowego mogło dojść na rzecz jednostek samorządu gminnego w drodze procesu komunalizacji. W przypadkach określonych w art. 5 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz.U. Nr 32, poz. 191, ze zm.), mienie ogólnonarodowe (państwowe) należące do rad narodowych i terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego, a także niektórych przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych zakładów i innych jednostek organizacyjnych, stawało się z mocy prawa z dniem wejścia w życie tej ustawy, tj. z dniem 27 maja 1990 r., mieniem gminy (art. 7 ust. 1), z tym że nabycie mienia ogólnonarodowego przez gminę nie mogło naruszać praw osób trzecich do tego mienia (art. 7 ust. 2). W ten sposób gmina stawała się właścicielem nieruchomości, na której były już posadowione urządzenia przesyłowe, wstępując w sytuację prawną Skarbu Państwa. (por. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 września 2013 r., V CSK 440/12).

Niewątpliwe posadowienie urządzeń przesyłowych przez przedsiębiorstwo państwowe w okresie obowiązywania zasady jednolitego funduszu własności państwowej na gruncie stanowiącym własność Skarbu Państwa, które w następstwie przekształceń własnościowych na początku lat dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku stało się z mocy prawa ich właścicielem, ale nie nabyło praw do tego gruntu, gdyż inny podmiot stał się z mocy prawa jego właścicielem albo użytkownikiem wieczystym, doprowadziło do powstania sytuacji faktycznej rodzącej skutki prawne w relacjach między właścicielem nieruchomości a przedsiębiorcą przesyłowym. Zainstalowanie urządzeń przesyłowych nastąpiło na nieruchomości, zatem w wyniku przekształceń własnościowych stało się jej ograniczeniem i obciążeniem odnoszonym się do prawa własności. W związku z tym podmiot, w stosunku do którego użytkowanie wieczyste powstało z mocy prawa lub na podstawie umowy zawartej z właścicielem i konstytutywnego wpisu w księdze wieczystej, nabył to prawo z istniejącym ograniczeniem nieruchomości, ma obowiązek trwałego znoszenia stanu ukształtowanego położeniem zainstalowanych na gruncie urządzeń przesyłowych wchodzących w skład przedsiębiorstwa przesyłowego i czynności niezbędnych do zapewnienia prawidłowej ich eksploatacji. Istniejące w chwili powstania użytkowania wieczystego ograniczenia i obciążenia dotyczące prawa własności nieruchomości mają bezpośredni wpływ na sposób i zakres wykonywania użytkowania wieczystego. W efekcie użytkowanie wieczyste nie może kolidować z obciążeniami nieruchomości, które powstały przed oddaniem jej w użytkowanie wieczyste.

Użytkownik wieczysty nie może zatem skutecznie żądać ustanowienia takiej służebności, jeżeli urządzenia przesyłowe - zainstalowane przez przedsiębiorstwo państwowe w okresie obowiązywania zasady jednolitej własności państwowej - znajdowały się na nieruchomości Skarbu Państwa przed oddaniem jej w użytkowanie wieczyste. (tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 16 maja 2017 roku, w sprawie o sygn. akt III CZP 101/16).

Sąd w niniejszej sprawie podziela także stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 17 czerwca 2016 roku w sprawie o sygn. akt IV CSK 531/15, obul. L., że z chwilą uzyskania własności urządzeń przesyłowych, posadowionych na nieruchomościach będących wówczas własnością Skarbu Państwa, przedsiębiorstwo państwowe uzyskiwało - z mocy prawa oraz jako prawo związane z własnością tych urządzeń i obciążające owe nieruchomości - służebność gruntową odpowiadającą treścią służebności przesyłu. Byłoby bowiem całkowicie niezrozumiałe i nieuzasadnione, gdyby jakiś fragment władztwa państwowej osoby prawnej będącej przedsiębiorstwem państwowym nad gruntem państwowym, długotrwale wykonywany pod rządem zasady jednolitego funduszu własności państwowej, aprobowany przez Skarb Państwa oraz niezbędny do wypełniania zadań tego przedsiębiorstwa, lecz niemający charakteru cywilnego prawa podmiotowego ze względu na obowiązywanie tej zasady, nie został objęty uwłaszczeniem.

Prawem powstającym w wyniku przekształcenia dotychczasowego tytułu do korzystania z nieruchomości państwowych w zakresie niezbędnym do eksploatacji uzyskanych na własność i posadowionych na tych nieruchomościach urządzeń - w ówczesnym stanie prawnym - była służebność gruntowa o treści odpowiadającej

służebności przesyłu. Skoro bowiem możliwe było umowne nabycie albo zasiedzenie takiej służebności przed wejściem w życie przepisów art. 305¹ i nast. KC, wprowadzających służebność przesyłu (por. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2003 r., III CZP 79/02, OSNC 2003, nr 11, poz. 142, z dnia 7 października 2008 r., III CZP 89/08, Biuletyn SN 2008, nr 10, s. 8, z dnia 27 czerwca 2013 r., III CZP 31/13, OSNC 2014, nr 2, poz. 11), to mogła ona również powstać z mocy prawa jako rezultat uwłaszczenia państwowej osoby prawnej. Innymi słowy, z chwilą uzyskania własności urządzeń przesyłowych, posadowionych na nieruchomościach będących wówczas własnością Skarbu Państwa, przedsiębiorstwo państwowe uzyskiwało - z mocy prawa oraz jako prawo związane z własnością tych urządzeń i obciążające owe nieruchomości - służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu.

Prawo to, jako powstałe z mocy prawa objęte jest działaniem art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 707 ze zm.). Obliguje wobec każdorazowego właściciela nieruchomości, na których posadowione są urządzenia przesyłowe, do znoszenia ich istnienia, jak również uprawnia każdorazowego właściciela urządzeń do korzystania z nieruchomości w odpowiednim zakresie.

Wobec powyższego należało uznać, że uwzględnienie żądania zgłoszonego we wniosku było nieuzasadnione, gdyż nieruchomość jest już obciążona służebnością gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu. Skoro z powyższych przyczyn wniosek o ustanowienie służebności przesyłu podlegał oddaleniu, to oddaleniu podlegało również roszczenie w zakresie wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu.

Wnioskodawca uiścił zaliczkę na poczet opinii biegłego w kwocie 1 500 złotych. Rzeczywiste koszty sporządzonych opinii wyniosły 997,91 złotych i zostały pokryte z zaliczki uiszczonej przez wnioskodawcę. Pozostała część zaliczki podlega zwrotowi na podstawie art. 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 623) i tak w punkcie drugim sentencji postanowienia Sąd nakazał zwrócić wnioskodawcy ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 502,09 zł tytułem różnicy pomiędzy wydatkami pobranymi od strony a należnymi.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którym każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.